

[Vanggaard.]

fremSAT, har vi imidlertid faaet en ny Kontrakt med det amerikanske Selskab, og hvor nødvendig Nedsættelsen af en Kommission er paa nærværende Tidspunkt, skal jeg derfor ikke udtale mig om. Jeg har stadig væk ikke noget imod Nedsættelsen af en saadan sagkyndig Kommission til en indgaaende Undersøgelse af Kryolit-spørgsmaalet, men jeg forstod, at det ærede Medlem netop gerne vilde have Ro om denne Sag, idet han mente, at det tjente Landet bedst.

Hvorvidt Resultatet af en fornyet Beskæftigelse med Sagen vilde blive Ro om den, ved jeg ikke, men mener det ærede Medlem, at det er Vejen til at skaffe Ro om Sagen, saa har jeg, som sagt, stadig intet imod en saadan Undersøgelse. Men jeg føler mig paa nærværende Tidspunkt ikke foranlediget til at stille Forslag om Nedsættelse af en saadan Kommission; ønsker det ærede Medlem en saadan Kommission nedsat, saa kan det ærede Medlem jo stille Forslag derom. — Jeg mener i øvrigt, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har slaaget denne Sag op, ikke er egnet til at fremkalde den Ro om Spørgsmaalet, som han ønsker.

Pitzner: Hvad der kan naas ved Forhandling mellem to Parter, og hvad der er det højeste, der kan naas, er der ikke nogen, der ved. Der er udtalt her, at det ærede Medlem Hr. Hauge har opnaaet gode Resultater som Indenrigsminister, og at den nuværende Indenrigsminister har opnaaet yderligere gode Resultater, og begge Dele er vist rigtigt. Jeg vil gerne have Lov at sige for mit Vedkommende som Finansudvalgsmedlem, at vi i Finansudvalget fra alle Sider var i høj Grad veltilfredse med det Resultat, den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Hauge, fremkom med, da han gav os Meddelelse i Finansudvalget om Sagen vedrørende Kryolitten i Grønland, om, hvorledes Kontrakten var, og hvad han havde opnaaet, hvilket aldeles givet var til stor Gavn for Staten. Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Hauge har Krav paa og Ret til at faa den Anerkendelse og den klare Udtalelse, som der skal til, overfor det Arbejde, han som Indenrigsminister gjorde i denne Sag.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde, da han første Gang havde Ordet under denne

Forhandling, glemt at omtale Anvendelsen af Statsboligfondsløvens § 5, og han rettede derfor, da han nu anden Gang havde Ordet, det Spørgsmaal til mig, hvornaar jeg mente, at Resultater af Overvejelserne med Hensyn til Anvendelsen af denne saa meget omtalte Paragraf kunde foreligge.

Jeg skal i den Anledning sige til det ærede Medlem, at som han jo ved, har Spørgsmaalet om Anvendelsen af § 5 i Statsboligfondsløven været til Behandling i to paa hinanden følgende Rigsdagssamlinger i Tingenes Finansudvalg, og det ærede Medlem erindrer, at disse Forhandlinger førte til, at der blev givet Tilslutning til en Ordning, som var udarbejdet af et af Indenrigsministeriet nedsat Udvalg, dog med visse Forbehold fra Finansudvalgets Side, Forbehold, som navnlig gik ud paa, at Statens Interesser paa intet Punkt maatte tilsidesættes for personlige Interesser.

Paa dette Grundlag har Ministeriet derefter i Foraaret og Sommeren 1928 ført en Række Forhandlinger med Københavns Kommune, Forhandlinger af meget omfattende Art, hvilket ikke kunde undgaas under Hensyn til, hvor omfattende og vanskelige disse Problemer er. Og der er ved god Villie saavel fra Statens som fra Kommunens Side naaet Resultater, som ogsaa er blevet omsat i Praksis gennem en Række Anvendelser af § 5 til Lettelse af de Byrder, som Beboerne i store Boligkomplekser her i København hidtil har maattet bære, og dette Arbejde fortsættes. Efterhaanden som Kommunen faar Forhandlingerne tilendebragt med alle Repræsentanter for økonomiske Interesser i Boligerne i de store Komplekser, som er opført i Tiden siden 1923, forhandles Sagerne til Ende mellem Indenrigsministeriet og Magistraten med det Resultat, at Lettelser tilvejebringes i det Omfang, som man finder forsvarligt og rimeligt under Hensyn til alle Interessers rimelige Pleje.

Og gennem Hypotekbanken, i hvis Haand Ledelsen er lagt for de mindre Ejendommers Vedkommende, er Ordning tilvejebragt for mange Parcelhuse, Villaeer og lignende mindre Ejendomme, saaledes at de gennem Anvendelsen af § 5 har opnaaet en Række Lettelser af de Byrder, som de har paataget sig ved Opførelsen af disse Ejendomme. Men her maa naturligvis de forskellige Kommuners Stilling, ligesom Tilfældet har været for Københavns Kommune, tillægges meget stor Vægt, saasom Kommunen skal bære Halv-